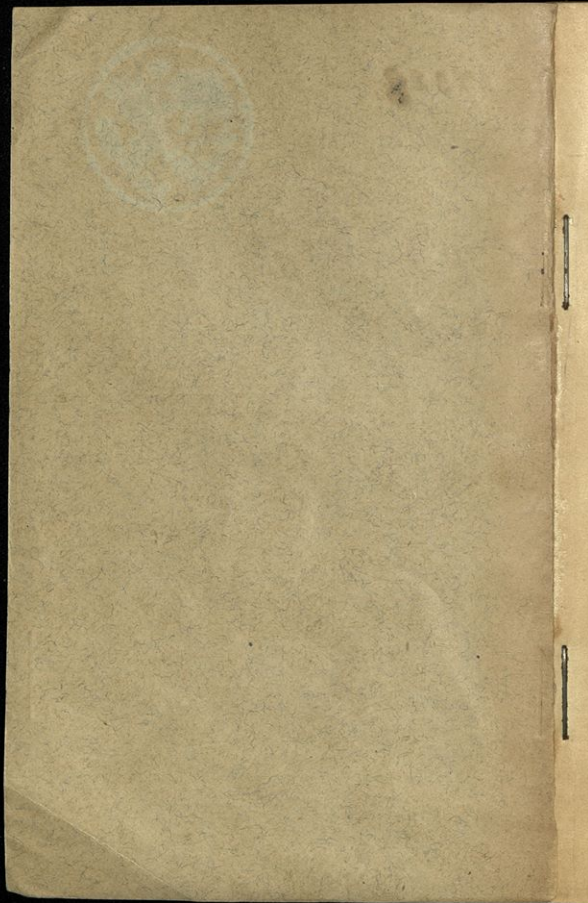

37388

ŠMARNICE.

(Glas moje mladosti.)

V proslavo
Marije, brezmadeža
spočete Device

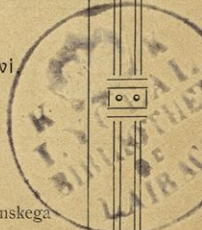
in preveseli spomin
50 letnice razglašanja te verske
resnice.

Zložil
Radoslav Silvester v Vipavi

Z dovoljenjem visokočastitega ljubljanskega
knezoškofijstva.

Tisk R. Šeber nasl. v Postojni.

— 1905. —

030034252

Izročilo.

*Slovenci dragi! sprejmite cvetlice,
Domače so, domá sem jih nabral,
Izrastle v slavo rajske so Kraljice,
Zato ime sem »Šmarnice« jim dal;
Če bode branje srca Vam blažilo,
Obilno pevca bode to plačilo.*

12-0000

Several small, faint, illegible lines of text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Posvečenje.

Oprosti, o Devica rasko-mila!
Da drzmem se, tvoj najbolj revni sin,
Odkrivati priskrna Ti čutila,
Podati „Šmarnic“ v blaženi spomin,
Ko je izrekla Cerkev, mati sveta:
Da si brez madeža bilà spočeta.

Oj sprejmi v dar le-to pohlevno cvetje,
Ti najčistejša milostna Gospá!
Oj sprejmi v dar le-tò priprosto petje,
Mladosti glase, – mojega srcá,
Ki ga ponižno pevec Tvoj darujem,
Edino Tebi v slavo posvečujem!

Pozdrav neomadežani Devici.

Pozdravljena nebeška Lepotica!
Češčena bodi zvezda krasno-mila!
Kar dev je zemlja in jih bo rodila,
Ti zmagaš vse, brezmadeža Devica!

Pregrehe krila je zemljo temnica,
Odkar Adam in Eva sta grešila;
Da milost božjo zopet sta dobila,
Gre slava Tebi, o devic Kraljica!

Ti stari kači glavo si raztrla,
In raj zgubljeni zopet nam odprla,
Ko si Zveličarja nam podarila. —

Zató pozdravljena na veke bodi,
Spočeta čisto, sama med naródi, —
Te sveta Cerkev večno bo slavila!

Mati prečista in brez madeža.

Slavo dati
Čista Mati!
Tebi srčno hrepenim,
Se za milosti skazati
Ti hvaležnega želim.
Mati mila!
Dodelila
Si mi jih že brez števila;
Torej pevam
Razodevam,
Srčno vdana Ti čutila.

Nikdar nista
Tako čista
Solnce, luna, kakor Ti,
Vsestvarjenje, Mati Krista!
V Tvojem krasu otemni;
Ti blagrena
Si rojena
Preden zemlja je storjena;
Čista bila,
Ko svetila
Ni še zvezdica nobena.

„Slava, slava!“
Vsa narava
Ti Marija naj glasí,
Sladka Mati, bodi zdrava!
Naj v nebeški raj doni.

Tam že vneta
Neprešteta
Duhov truma Tebe sveta!
Preslavljuje,
Povišuje,
Ker vsa čista, si spočeta!

V božji lásti,
In oblasti
Bila si od vekomaj;
Glavo strla si pošasti,
Nam odprla sveti raj:
Tvoja hvala
Se spevala
Bo na veke, Mati zala!
V dolu ječnem,
Nam v nesrečnem
Jezusa si darovala.

Preslavljujem,
Povišujem
Te zató, — Dobrotljiva!
Revno srce Ti darujem,
Prosi záme Jezusa;
Da bi vnelo
Se veselo
Ter za Vaju le gorelo;
In po smrti
V rajskem vrti
Večno slavo Vama pelo.

Mladenčev darček.

Kaj hočem letos darovati?
Marija, Tebi mila Mati!
Za šmarnice kaj bi daril?
Da bolj bi Tebe počastil.

Cvetličic hočem si nabrati,
Po polju, vrtilih preiskati;
Z najlepših, ko jih bom dobil,
Bom Tebi, Mati, venček vil.

Sem sklenil srčno Te ljubiti,
Srcé Ti z venčekom dariti;
Marija, sprejmi darček moj,
Te prosim, večno naj bo Tvoj!

Marija! čista Ti Devica,
Si z Jezusom mi tovaršica,
Naj pravi, kar le hoče svet,
Za Tvojo slavo zmir bom vnet.

Zato pa upam srčno-mila
Marija! da me boš zvolila,
Ker tu sem venček ti daril,
Se s Tabo tam bom veselil.

Trojni darček.

V krasnem maju
V svetem kraju
Tu pokleknem zdaj pred Te;
Mati mila!
Da prosila
Jezuška bi Ti za-mé.

Kakor v zarji
Tu v oltarji
Se mi Tvoj obraz blišči;
Lepše ni je
Lepotije,
Kot Devica čista si!

V šopek zviti,
Ti dariti,
Hočem cvetke tri lepó,
Ker ljubiti
In slaviti
Sklenil Tebe sem zvestó,

Boš sprejela
Ti vesela
Revni darček mojih rok?
Ker znanuje
In pričuje,
Da sem vdan Ti Tvoj otrok.

Iz oltarja
Mila Zarja!
Gledaj limbarčeka žar,

Milost Tvoja!
Mati moja!
Naj ne zaviže ga nikar.

Tam spod griča
Spod grmiča
Sem vijolico dobil,
Tebi blagi
V šopek dragi
Jo bom z limbarjem povil.

Naj scveteli
Limbar beli
Bo podoba čistosti,
Cvetka plava
Pa zaznava
Meni pot ponižnosti.

To cvetlico
Pa z vrtnico
Še iz srca Ti podam;
Je žareča
In goreča,
Je ljubezni čiste plam.

Sprejmi, Mila,
Ta darila
In jih Jezusu podaj,
Vaju večno
Naj bi srečno
Ljubil, kjer je rajski maj. —

Mariji materi milosti in dobrote.

Ko pomlad se je vrnila
Slavček žvrgoleti jêl,
Se mi misel je zbudila,
Da Mariji bi zapel;
Tebi, Tebi le bom peval,
Mati moja milostna!
Tebi slavo razodeval,
Čutja vdanega srca.

Solnce zemljo je ogrelo,
Vse na novo oživi,
Da bi tudi srca vnelo,
Do Marije vseh ljudi!
Da goreče bi častili
Mater predobrotljivò,
Nji služili, Njo ljubili,
Nji prepevali sladkó!

Prišel majnik je cveteči,
Mesec Njenih milosti,
Ki jih more vsak doseči,
Kdor prisrčno njo časti;
Zbudi torej se človeški
Evin zapuščeni rod!
Poj navdušen čast nebeški
Dobri Materi povsod!

Srčno vsi se veselimo,
Mater je Gospod nam dal!
Srca Materi darimo;
Grešnik, mar boš ti še spal?

Glej, narava prenovila
Celo si obličje je,
Ali Mati omečila
Srca tvojega ni še?

Ves skesan se k Nji zateci,
In poklekni pred oltar;
„O Marija“, upno reci:
O poglej na revno stvar!
Nisem vreden tolažila,
Vendar upanje gojim,
Da boš záme Ti prosila,
Ker za grehe se solzim.

O presrečen! – ako čuje
Milostna besede te,
Ona reši te, daruje
Mir v skesano ti srce;
Torej ljubi, ne obupaj,
Če Marija je s teboj;
Veruj, upaj, ljubi skupaj
In po smrti raj bo tvoj.

Ker pomlad se je vrnila,
Slavček žvrgoleti jél,
Bom dobrotna mati mila,
Tebi v čast in slavo pél:
Oj pozdravljena Kraljica!
Majnika cvetečega,
Predobrotna Pomočnica
Si rodù človeškega!

Šolarčki Mariji za šmarnice.

Kaj bi za šmarnice Ti dali
Marija! mi učenci mali,
Kako zapeli Tebi čast,
Marija naših srčec slast!

Kaj drugega, o ljuba Mati!
Mi revni hočemo ti dati,
Kot src nedolžnih dragi dar,
Poklonimo Ti na oltar.

Še iz cvetlic lepo duhtečih,
Iz belih, modrih in rudečih,
Ti venček bomo spletali,
In Tebe, Mati, venčali.

Naj so cvetlice v vencu bele,
Podoba čistosti veséle,
Naj modrih pa bo Tebi znak,
Ponižnost nas bo ljubil vsak.

Cvetlice v venčku rudeče
Ljubezni znam'nje so goreče,
Do Tebe in do Jezuščka,
Nedolžnih src prijateljčka.

In z vencem združeno veseli,
Marija, bomo Ti zapeli,
O čuj, Dobrotna! pesmi glas
Ter prosi Sinčka za nas:

Da bi marljivo se učili,
In vedno Jezuščku sledili,
Da tu živeli bi svetó,
Dospeli k Njemu kdaj v nebó!

Dar in prošnja.

Čvetke trgam svitlo-bele,
Višnjeve in zarudele,
Ž njih bom venček krasni vil,
In Mariji ga daril.

Nji Devici najčistejši,
In Kraljici najmilejši,
Materi vsih milosti,
Na oltarček šmarnični.

Bom pokleknil in Jo prosil,
Naj bi njo v spominu nosil,
Vedno da bi Jo častil,
Dokler grob me bo zakril,

Jezusov da bom učenec,
S cvetek čednost plel si venec;
Da bi pesmic mojih dar,
Bil prijeten mu vsikdar.

Da ko zadnji dan mi vgasne,
Šmarnice obhajal krasne
V rajskem vrtu bi vesel,
Tebe ljubil, Tebi pel.

Mariji.

Pozdravljam Te, nebes Kraljica!
Ponižno pevam Tvojo čast
Prečudna božja Lepotica!
Za Jezusom največja slast,
Si meni revnemu, Marija!
Ko srce v tugi se topi,
In če skušnjav vihar razbija,
Me potolažiš Mati Ti!

Zato te srčno čem častiti,
Dobrotno-miljena Gospá!
Vesel Ti venček podariti,
Z najlepših cvetec majnika,
S cvetlic, ki srce jih dobilo
Po Tvoji prošnji upam bó;
Le-te v prelični venček zvilo,
Podalo v dar Ti radostno.

Oj sprejmi Mati jih in vari,
Da ne konča jih greha mraz;
Zavréči, prosim, jih nikari,
Naj so zvestóbe Ti dokaz;
Da služim Ti Kraljica mila
Zvestó, častim Te celi maj,
Zato me bodeš Ti vodila,
In pripeljala v zlati raj.

Moji pomočnici.

Marija, nebeška Kraljica!
Kristjanom zavétje, pomoč;
V dolini solzà Tolažnica,
Pred Tabo klečim zdihujoč:
Ozri se, Marija, namé,
Tolaži otožno srcé.

Si satan močno prizadéva,
Da dušo bi mojo dobil;
Za ktero, o usmiljena Deva!
Je Jezus kri drago prelil;
O Mati, ne pusti nikar,
Da vniči me pekla vihar!

Pomagaj v tem vročem mi boju,
Brez Tebe ne morem nič več
Braniti se ljutemu roju,
Ki vedno mi bolj je pretéč;
Ne daj, da premagan bi bil,
Ker Tebi sem slavo glasil!

Zaupam da vslišala, Mila!
Boš mojo ponižno prošnjó;
Mi žalno srcé vtolažila,
Sovraga pognala v temó;
Naj Mati, bom Tvoja posést,
Na veke v ljubezni Ti zvést!

Življenje vse, ljubljena Mati!
Me vari in bodi z menój;
In kadar bo treba končati
Dobrotno na strani mi stoj,
Občutim Tvoj sin umirajoč
Naj Tvojo presladko pomoč.

Ti revno dušico tje gôri
Pripelji v prelepo nebo,
In zanjo pri sodbi govôri,
Da Jezus ji milostljiv bó,
V zahvalo Ti srčno na glas,
Bom peval na večni tam čas.

Mariji Materi ljubezni.

Mati ljubezni, o bodi češčena!
Venčana z vencem nebeških cvetlic;
K Tebi grešnik tu zdihujem,
Vbogo srce Ti darujem;
Naj bi zadéla ga iskrica ena
Tvojega srca Kraljica devic;
Bodi češčena!

Sprosi, da bode srce se mi vnélo,
Da bo ljubilo, kar ljubiš i Ti;
Jezusa, Devica mila,
Vedno srčno si ljubila;
Daj da še moje srce bo gorélo,
Njemu in Tebi, Marija, vse dni;
Bodi češčena!

Vém, ker želiš mi Ti večno življenje,
Milost prosila mi bodeš le-tó,
Blagor, blagor potlej meni,
Ker v ljubezni preognjeni,
Srce vse vneto za božje češčenje,
Božje ljubezni ognjišice bó;
Bodi češčena!

Mirno in srečno bom enkrat umiral,
Ako bom Tebe Marija slavil,
In kar zopet sem obljubil,
Te prisrčno vselej ljubil,
Upno se v Te bom, Marija, oziral,
Zadnjič še k Tebi moj zdih bo glasil:
Bodi češčena!

Rajski Devici.

Štruna moja srčno glasi
Čast Devici miljeni;
Ktero venček zvezdic krasi,
Ki na lunici stoji,
S solnčnim svitom je obdana,
Kača zvija se pod Njó;
Kajti ona je odbrana,
Da ji strla bo glavó.

Njenih čednost oblačilo
V rajski zori lesketá;
Njé oko pa sije milo
V roki limbarček imá,
Angeljski jo zbor obdaja,
Jo preslavlja, in strmi,
Ona je lepota raja,
Dika, krona vseh stvari.

Ona je, ki premilostno
Vnema za Boga srcé,
Tolažilno in dobrotno
Briše bridke nam solzé;
Nji se zvezdni venček prija,
Nji bom pél do konca dni,
Ta Devica — si Marija!
Ti spočeta v čistosti.

Bolnikov dar Mariji šmarnični.

Vse Ti cvetja zdaj prinaša
Vse Ti speva prelepó,
O Marija, Mati naša
Moje upanje sladkó!

Vsak otrok Tvoj vnet Te hvali
V lepih dnovih majnika,
Ah! oltar se Tvoj prezali
Cvetnih vencev lesketá.

Le jaz sam pa tu otožen
Bivam revež ves bolán,
Sem družiti se nezmožen
V pevcev Tvojih zbor glasán.

Rad bi v vence vil cvetlice,
V Tvoje svete roke dal,
Z drugimi Ti pel slavice,
Glasno slavo Ti dajal.

Ali glej, o Mati mila!
Zgubil glas sem in moči,
Roka, ki Ti vence vila,
Zdaj otrpnjena leži!

Vendar nekaj čem dariti
Ljuba Mati, — ali kaj?
Kje cvetličic čem dobiti
Onemogli revež zdaj?

Sprejmi, Mati, bolečine,
Moje v šmarnični spomin,
Te cvetlice so edine,
Ki premore jih Tvoj sin.

Si „bolnikov zdravje“ vzemi
Darek ta od mene vsaj,
Ali pa me gori spremi,
Kjer bo cvetel večni maj.

V Te bom upal, o Marija!

♥ Te bom upal, o Marija!
Dana si za mater mi;
Ker si Mati, varovala
Mene boš do konca dni.

V Te bom upal v dvomov sili,
V mrežo dušnih stisk zajet,
Ti o Mati! bodeš dala
Sinu vselej dober svèt.

V Te bom upal, ko bridkosti
Bodo trle mi srcé,
Vem, tolažbo boš poslala,
Mati! vslišala prošnjé.

V Te bom upal, Tebe klical
V vročem boju na pomoč;
Mati! vem da boš pregnala
Ljuto mi skušnjavo proč.

V Te zaupal bom v bolezni,
Revni zemeljski trpin,
Ti mi bodeš pomagala,
Če sem tudi grešni sin.

V Te bom upal zadnjo uro,
Ko bo vtihnil že moj glas;
Ti mi boš na strani stala
Moja Mati tisti čas.

V Te bom upal, Tebi služil,
Vém, osramočen ne bom;
Ti me bodeš pripeljala
K Jezusu v nebeški dom.

Mariji Kraljici na Blejskem otoku.

K Tebi, miljena Kraljica!
Priveslal sem na otók,
Ljubi moja Te dušica,
Zvest čem biti Tvoj otrok;
Tu pred Tabo na samoti
Srcu sladko dobro dé,
Čudi Tvoji se lepoti
Ko v obraz Tvoj mili zré.

Kako lepa moraš biti
Tam v nadzvezdni gloriји,
In v sladkosti vse topiti,
Kar obrača v Te oči;
Saj že tu podoba Tvoja
Milost in dobrot je vir,
Da pri Tebi, Mati moja!
Najde vsak tolažbo, mir.

Vsliši, Mati, prošnje mile,
Izročene pred Teboj;
Cerkvi vse odvrni sile,
Vstavi ji sovražni roj;
Ti odpravi strast nevredno,
Čista Deva, iz svetá,
In za nas Slovence vedno
Prosi ljubega Boga.

Oj jezera vi valovi,
Le šumljajte ji lepó;
Snežne gore in gozdovi,
Pozdravljajte to Gospó;
Z bistro Savo vse vodice,
Homci mali, zelen gaj,
Mile tice, čast Kraljice
Vsi zvišujte vekomaj.

In moj verni rod slovenski!
Poj ji, prosi jo i ti:
Ona naj vihar peklenski
Cerkvi žugajoč miri.
Združi src se harmonija
Pesem dóni do neba,
Ti pomagaj nam, Marija,
O Kraljica jezerska!

Mariji, majnikovi cvetlici.

Tebi hočem peti slavo
O brezmadežna Devica!
K Tebi vseh cvetlic cvetlica,
Dóni, pesmi glas v višavo.

Pred okinčanim oltarjem
Te pozdravlja moja duša;
Tu sladkost in mir okuša,
V varnosti pred zlim viharjem.

V Tebi, rožici skrivnostni,
Najde srce tolažilo,
Ko ga vse je zapustilo,
V uri skušnje prebridkostni.

Vzdih iz srca mi prihaja:
Bodi hvaljena, češčena,
V božjem vrtu usajena
Ti najlepša cvetka maja!

Siromak Te milo prošim,
Skaži milost mi veliko:
Jezuščka in Tvojo sliko,
Daj, da vedno v srcu nosim.

Da Ti služim preveselo,
Da Te ljubim pregoreče,
Spevam pesmice slaveče
Svoje ti življenje celo.

In ko srce tu proslavlja
Zadnjič, božja Te cvetlica,
O Marija! – naj dušica,
V rajskem vrtu Te pozdravlja.

Prva vijolica.

Prva vijolica, Mati premila!
Nežno priklila iz solnčnih je tal;
Srce mi moje je razveselila,
Tebi, Marija, jo v darček bom dal;
Saj si Ti sama najlepša cvetica,
Ki zveseljuješ človeško srcé;
Ti si, presladka, prečista Devica
Milostna, polna ljubezni sveté.

Cvetka vijolica Tvoja je slika,
Bila ponižna vse žive si dní,
Tvoja ponižnost naj vabi me, mika,
V srcu naj mojem kot cvetka duhtí;
Sprosi mi Mati, da tu Te posnemam,
Čednost cvetličice v srce sadim,
Jezusu, Tebi služiti se vnemam,
V rajski vrt pridem, ko v smrti zaspim.

Rajska Devica.

(Triolet.)

Zaupno zrem, glej, k Tebi, Deva mila,
Ko tare me bolezen in bridkost;
Ko žuga mi sovražnikova ost,
Zaupno zrem, glej, k Tebi, Deva mila!
Tolažba Ti si mi, srcá radost,
Da milo sodbo kdaj bi mi sprosila,
Zaupno zrem, glej, k Tebi, Deva mila!
Ko tare me bolezen in bridkost.

Ah! da bi revnemu mi dano bilo,
Dospeti k Tebi tje v presvitli raj,
Slaviti Mati tam Te vekomaj;
Ah! da bi revnemu mi dano bilo,
Okušati neskončne sreče slaj,
Srce v ljubezni božji bi svetilo;
Ah! da bi revnemu mi dano bilo,
Dospéti k Tebi tje v cvetlični raj.

Šmarnica Marija.

Milih šmarnic se radujem,
Tebe, Mati, preslavljujem,
O kraljica vseh cvetlic!
Kak' lepo je Bog Te vstvaril,
S svojo milostjo obdaril,
O Marija! kinč devic.

V Nazaretu zacvetela
Šmarnica si svitlo-bela,
Angeljske lepote cvét;
Srca Tvojega milina
Nagne celo Boga-Sina,
Da poniža se na svet.

Šmarnica najlepše bôje
Bilo zmir' je srce Tvoje
Preponižno, prečistó;
Pregoreče, vse v ljubavi
Se darilo božji slavi,
Bilo tudi nam zvestó.

Blagor, komur žar Tvoj sije,
Ne zaide v hudobije,
Ne v sovragovo oblast;

Kdor preslavlja Tvoje cvetje,
Ti mu čednost boš, zavetje,
Bo Marija — Tvoja last.

Šmarnica, nebés Kraljica!
Zagrešena, glej, dušica
Milo dan's pozdravlja Te,
Ne zavrzi me, o Mati!
Ker Ti v dar ne morem dati
Druzega, kot kés, solzé.

Veslar Mariji.

Ziblji me, ziblji, ladjica moja!
K cerkvici rajske Kraljice;
Vtrujeno srce žéli pokoja
V družbi nebes Tolažnice.

Strasti viharji, ljuti in silni,
Vbogem' veslarju pretijo,
Vali bridkosti, ah! brezštevilni,
Žugajo mi, me topijo.

V svetni radosti čolnič ko plava,
Čolnič srcá — se upéha,
V svetnem razkošju duša ni zdrava,
Rani v pečinah se greha.

K Tebi, le k Tebi, morska Zvezdica!
Srce in duša mi sili,
V cerkvico Tvojo, rajska Kraljica,
S Sinčkom Ti se me vsmili.

Ti si zavetje sladko, nebeško,
V blagor vsem zemskim veslarjem;
Tukaj pozabim revo človeško,
Varen pred zlobnim viharjem. —

Torej me ziblji, ladjica moja,
K svitlem' prestolu Marije,
Tamkaj ni strasti, ljutega boja,
Mir mi nebeški tam sije.

Želje ob šmarničnem oltarju.

Kóga želi mi za Bogom ljubiti
Najbolj iskreno to moje srce?
Kóga goreče in vdano častiti,
Kóga slaviti do zadnjega dne?

Tebe, Marija, o rajska Devica,
Tebe, brezmadežna, čista Gospa,
Tebe, najlepša sijonska cvetlica,
Tebe, krasota zemljé in neba!

S cvetkami maja Ti kinčam oltarček,
Vzemi v število me svojih otrôk,
Sprejmi, o Milostna, mali moj darček,
Cvetje ljubezni je moje svedôk.

Varuj me zlobe, o Mati presveta!
Srce ohrani mi vselej čistó:
Bode naj slika pomladnega cvéta,
Jezusu, Tebi, na veke zvestó.

Spolni, Marija! prsrčne mi želje,
Slabega brani sovražnih me sil;
Kdaj pa pridobi mi večno veselje,
Saj Te zato bom na veke slavil.

Moja mati si!

Moja mati si,
O Marija!
Ko bolést pekli
Žuga, zmija.

K Tebi pribežim
V tej bridkosti,
V Tebi zadobim
Vir radosti.

Srca rane vse
Ti ozdraviš;
Ti nas grešnike
S Sinom spraviš.

Ljubiš materno
Vse naróde;
Braniš prezvestó
Jih nezgode.

Materna ljubav
Nima meje,
Z rajskih nam višav
Srca greje.

Mati mila! Grej
Srce moje;
Tebi dam ga, glej!
Naj bo tvoje.

Zate naj gori,
Tebi vsečno,
Moja mati si
Moja — večno!

Pozdrav in darilo.

Pozdravljen prelepi čas maja!
Pozdravljena rajska Cvetlica —
Marija prečista Devica,
Sladkóst Ti nebeškega raja!

I letos Ti bomo podali,
Kraljica! v dar venček cvetlični,
Z njim kinčali Tvoj oltar lični,
Ti pesmice v slavo speváli.

Glej, Matj, mi vsi smo cvetlice --
Krščanstvo je venček Tvoj blagi;
Tvoj Sin ga je v krvi predragi
Olepšal za večne sladice.

Zato pa, Devica premila!
Pomagala bodeš nam rada,
Ti venček branila razpada,
Mu novih cvetlic pridobila.

V presladko si srce upiši,
Marija, vse bele cvetlice —
Nedolžne, ponižne dušice,
Nikdar jih iz njega ne zbriši!

Pa tudi cvetlicam ne belim
Naj milost po Tebi zasije;
Ta mesec jim madeže zmiije,
Da s srcem časté Te vesélím.

O, naj vse cvetlice plantijo
V čast Jezusa, zá-Te Marija!
Vihar če peklenski privija,
Pri Vama naj brambo dobijo.

Ko smrtnega moč bo viharja
Stebljice — teló nam vklonila,
Naj cvetu — dušicam svetila,
O Mati, tam Tvoja bi zarja!

Sirotin venček.

O Kraljica!
Sirotica
Pletem Ti za šmarnice
Venček slave;
Oj z višave
Milo se ozri na mé!

Naj cvetlice
Poročnice
So: to srcece drobnó;
Bo ljubilo,
Bo slavilo
Vse življenje Te zvestó.

Dobra Mati,
Smem nadjati
Vbožica se milosti:
Da sprejela,
Venček vzela
V znak boš srčne vdanosti?

Rada dala,
Mati zala,
Ti kot lani cvet bliščeč,
A kar v jamo
Ata, mamo
Déli so, ne morem več. —

Ne zameri
Revni hčeri,
Ko ti skromni dar podá;
Vzemi v slavo
Ga, veljavo,
Če i majheno imá.

Ti mi sama
Bodi mama,
Ti mi ata namestuj,
Ko v potrebi
Pridem k Tebi
Milostljivo me vslišuj.

V smrtnem znoju,
Zadnjem boju
Sprosi mi pred Jezusom:
Mati mila,
Da slavila
Vaju tam sirota bom!

Slavimo veselo Kraljico maja!

Misel sladka me navdaja,
Miljena Kraljica maja,
O Marija, rajski kras!
Peti slavo Ti na glas;
A da pesem bo ginljiva,
Tebi Mati dopadljiva,
Prosim revni sluga Tvoj:
Poj, Marija, Ti z menoj!

Dajmo se zveseljevati!
Že se rajska naša Mati
Bliža z milim Sinčekom
Na pomoč vsim vernikom;
Ona nas bo tolažila,
Jezusa za vse prosila;
Oj častimo prisrčno
To kraljico šmarnično!

O krščanstvo v težki revi
Spletaj vence božji Devi,
Nji v bridkosti se daruj,
Njo veselo preslavljuj!
Zbudi, zbudi se iz spanja!
Pomlad mila te priganja
Darovati cvetni dar,
Zdaj Mariji na oltar.

Glej v oltarji prečastito,
Materno srce odkrito,
Ki v ljubezni se žari,
Nam odpira milosti;
Slednji, ki se k Nji zateče
In ponižno prošnjo reče,
Ga dobrota Nje srcá
S sladkim upanjem navdá.

Prvoletja ste cvetlice,
Vi mladenči, ve deklice!
Viti vam najprvim je
Za Marijo venčeke.
Venčeke kot limbar čisti,
To v ljubezni, brez zavisti, —
Slika vaših naj dušic
Bo Kraljici vseh devic.

Pred oltar Marije lični,
Vsak spokornik in pravični
V sladki nadi naj hiti,
Venček svoj nji podari;
Naj si ima barvo razno,
Vendar bo sprejet prijazno
Od nebeške Matere,
Iz očiščene roké.

Grešnik, glej! na kraj prepada —
Še je zate rešna náda,
Ako k Materi bežiš,
Cvetni venček Nji dariš;

V tvojem vencu pa cvetlice
Naj pokore so solzice, —
Te daruj in jih razli
Na oltar pri Milostni.

Lepa pomlad te spodbuja
In Marija ti ponuja
Močno roko v cvetnih dneh,
Da se dvigneš iz pregreh;
Reši grešnik se za časa,
Gluho ne presliši glasa,
Ki odpira pravni vir:
Stori svoji duši mir!

Ti pa, šmarnična Kraljica!
Bodi naša Tolažnica;
Sprejmi, prosimo, naš dar,
Ne zavrzi ga nikar!
Naj bi vsi se preselili,
Ki smo tu Ti vence vili,
K Tebi tje v nebeški vrt,
Sprosi, da nam bo odprt!

Spominšice v slovó Mariji!

Spominšic, glej Marija, ti podaja
Tvoj revni pevec k sklepu majnika,
Premilo prosim, zri namé iz raja,
In šopek moj, o sprejmi, sprejmi ga!

Ta zadnji darek s pesmico premilo
Ti za slovó, o Mati, izročim,
Naj bo zvestobe Ti zagotovilo,
Da boš v spominu mi dokler živim.

Kako pozabil milost bi obilnih,
Nebes Kraljica! Tvojega srcá,
Tolažbe in pomoči Tvoje v silnih
Valovih divje-strastnega morjá?

Dolžan, dolžan sem srčno Te ljubiti
Po tebi vse le imam od Bogá;
Naj šopek danes vsem to poočiti,
Prisrčna Mati, milostna Gospá!

Ah vem, Marija, to darilce malo
Oj ni bliščeče, nima jih lepót,
A vendar dam v ponižno ga zahvalo
Za tisoče mi skázanih dobrót.

Ker cvetke rastle v srca so posodi,
Tam kjer í pesmice je moje vir,
Zato ne zvrzi jih, – jih ne obsodi,
Spominjaj milostno se pevca zmir.

Spominjaj se me zlasti, ko bom ležal
Na smrtni postelji plah, zapuščen;
Ko bo peklenški zmaj strahotno prežal,
Da dušo mojo v svoj dobil bi plen;

Ko moral bom tam pred Sodnikom stati
Trepeče čakal kaj da bo z menoj, —
O spomni se „Spominšic“, ljuba Mati!
Ki Ti v slovó darí jih pevec Tvoj.

Pristopi k Jezusu, in milo prosi:
Ne daj moj Sin, da bil bi pekla last,
Ki znamenje mi dragih pevcev nosi,
Ki mi spominšic je daril na čast. —

„Češčena Marija“ v vesoljstvu.

Češčena Marija, vseh milosti polna
Oj sprejmi dobrotno ponižni pozdrav;
Pozdravlja z menój Te, glej, zemlja vesoljna,
Pozdrav Ti odmeva iz rajskih višav.

Pozdravlja z Očetom v ljubezni žareči,
Te Jezus premili, Tvoj ljubljeni sin,
Tolažnik Duh sveti tam v luči bliščeči
Prečisto nevesto najslajših milin.

Kako veličastno doni Ti slavica
Po rajskih planjavah, ko angeljski zbor
Prepeva: Marija, češčena Kraljica!
Neskončne lepote in čednosti vzor.

Zveličane trume Ti tam milijonske
Presladke slavice, pozdrave pojó;
Ti dika, Ti slava si gore Sijonske
Ozir v Te vsa srca prešinja sladkó.

Pozdrav Tvoj polnuje zemljó in nebésa,
In vernemu srcu prijetno doni;
Peklenskega zmaja pa z grozo pretresa, —
Saj Ti si potrla njegove moči.

Kar Jezusa moli Boga in Gospoda,
Preslavlja Marija i Tvoje Imé,
Od solčnega vzhoda in pa do zahoda,
Te ljubi, Te hvali krščansko srcé,

In s sveto to družbo, o mila Devica,
Te revni jaz grešnik pozdravljam, častim,
Dokler bije srce, je v meni dušica,
Naj Mati dobrotna Ti slavo glasim.

Ko solzno okó se bo kdaj zatemnilo,
Oj pridi v pomoč mi iz rajskih višav;
Naj usmiljeni Jezus! — bo moje glasilo,
Češčena Marija! — moj zadnji pozdrav.

Mati Marija.

Ů črni zemlji mi počiva
Draga mati ljubeznjiva,
Vendar nisem zapuščen;
Ti Marija, srcu mila,
Si mi mater namestila,
Tebi sem priporočen.

Kak goriš v ljubezni sveti
Sladka Mati, razodeti
Res nikakor moč mi ni;
Ti me braniš, Ti varuješ,
Materno nad mano čuješ,
Ko mi zlobe zmaj proti.

Zatemné okó oblaki
Dvomi srce, v uri taki,
Ko zakličem Mati Te:
Materno srce zasije
Megle več nobene ni je,
Slike zginejo strašné.

Ako dobra mati sinu,
Zatoplenem v zločinu,
Ne odtegne še srcá, —
Moli zanj, solze prelija;
Še pristrčniše Marija
Z menoj, grešnikom, ravná.

O zemljani, pritecite,
V brambo Matere častite
V vseh nadlogah, tu je hlad;
Njeno srce je milotno
Usmiljeno in predobrotno,
Vir blagóst in sladkih nad. —

Grešnik, če ti vest pripeka
In nikjer ne najdeš léka,
Se ti posmehuje svét;
Materi se priporoči,
Materi bolest izroči, —
Potolažen boš — otét. —

O naj Tvoja me miloba,
Mati! spremlja zmir do groba,
Naj Te ljubim in slavim;
Milo Mater se mi skaži,
V zadnjem boju me tolaži,
V tvojih rokah naj zaspim! —

Cvetni dar Mariji Šmarnični.

✓ cvetni pomladi
Kaj bi podaril
Tebi, o Mati,
Milostna vsa?
Darek najlepši,
Ki ga Bog vstvaril,
Tèl bi Ti dati,
Ljuba Gospa!

Darek najlepši
Čista je duša,
Srce prelepo
Cvetka nebés;
Blažen, ki rajsko
Srečo to skuša,
Ki ne gre slepo
S svetom na plés!

Darek ta dragi
Duše Ti zale,
Mati presveta!
Dal bi ti rad;
Ali skušnjave
So ga ožgale,
Nimam ga cveta
Rajskih livad.

Kaj Ti čem vendar
Revež dariti,
Mati premila,
V šmarnični god?

Kje čem cvetlični
Darek dobiti,
Ga zasledila
Duša bo kod?

Tamkaj na križu
Jagnje zakláno
Nado mi lije,
Záme visí;
K njemu proseče
Zdihnem skesano:
Ah, naj omije
Tvoja me kri!

Tam bom očiščen;
Duša vesela
Vence bo vila
Za Tvoj oltar;
Čednosti cvetke
Spet bo imela,
Vse posvetila
V Tvoj jih bo dar!

Ti pa, o Mati,
Sladka dobrotna,
Sprejmi v darilo
Cvetje le-tó,
Sveti mu vedno
Zarja milostna!
Vabi ga milo
K sebi v nebó.

Materi usmiljeni.

Šmiljena nebeška naša Mati!
Glej, jaz revež k Tebi pribežim,
Ti zamoreš mi zavetje dati;
O naj milost grešnik zadobim!

Oj nikar od mene ne obrni
Ljubeznjivih maternih oči,
Usmiljeno mi srečni mir povrni,
Saj ves up, tolažba si mi Ti.

Kar si s Sinom rešnje bolečine
Pretrpela tam na Golgati,
Tvoje srce polno je miline,
Zagrešenim prestol milosti.

Jokajoč pred Tabo, Mati mila!
Tu klečim, Te prosim za pomoč;
Kam iskati grem naj tolažila,
Če obrneš se od mene proč.

Ne, o Mati ljuba! to storiti
Ne pusti Ti usmiljeno Srce;
Moji grehi vsi so ti odkriti —
A Ti vidiš tudi kès, solzé.

Radi Tebe le me Bog bo vslišal,
O Kraljica čez zemljo in raj,
Tvojo slavo s tem bo zopet zvišal,
Ki češčen naj bode vekomaj!

Darček nebeški Cvetlici.

Na vrtecu po trati
Cvetličic bom nabral,
In Tebi, sladka Mati
Marija, darček dal.

Saj tičic milo petje,
Narava me budi,
Naj lepih čednost cvetje
Mi srce Ti dari.

A vrtec je ubožen
Marija! dobro vem,
Dopasti Ti nezmožen, --
Ga li dariti smem?

Pokvaril cvetje milo
Mi svetni je vihar;
Le malo ohranilo
Za tvoj se ga je dar.

Oj žalost me obhaja, --
Kje rožic bom dobil,
Za darček, Cvetka maja!
Da Tebi všeč bi bil?

Devica rajsko-mila
Ti vsega cvetja cvét,
Za dar mi podelila
Boš lepih rožic spét.

Brez Tebe. o Marija!
Brez Tvoje pomoči,
Vsa cvetna lepotija
Je temni mrak noči

Zató zaupno bližam
S k Tebi usmiljena,
Proseče se ponižam,
Cvetlica miljena!

Ne zvrzi rožic malih,
Ne tuge bledih lic,
Podeli svojih zalih,
Za darček mi cvetlic.

Potem bo darček cyeten
Veljavno k Tebi klil,
Bo Ješčeku prijeten,
Ko ti ga bom daril.

Z milobo svojo rôsi,
Cvetličice vsikdar;
Te srce — vrtec prosi
Ne daj ga svetu v kvar!

Le Tebi bodi v slavo
Na veke darček moj;
Prijetno naj vonjavo
Razširja pred Teboj. —

Ko zima zagrnila
Bo vrtec v črni prt,
Presádi, Cvetka mila!
Cvetlice v božji vrt. —

Marija, češčena si Ti!

Ko nóčna temníca
Se s svitom zamenja,
In mila danica
Migljati začenja,
Že v Te, o Devica,
Upiram oči
Ter molim: Marija, češčena si Ti!

Ko težkega dela
Po licu pòt lije
Se duša vesela
Spominja Marije,
In vsmiljena Mati
Pomoč mi deli,
Ko pojem: Marija, češčena si Ti!

Če huda skušnjava
Se mi prilizuje;
Posvetna bliščava
Srce zapeljuje,
Je naglo oteto
Brezbožnih stvari,
Ko kličem: Marija, češčena si Ti!

In zopet, ko tmina
Po zemlji nastaja,
Mi srčna globina
To misel navdaja,
Da preden zaprejo
Se trudne oči,
Še zdihnem: Marija, češčena si Ti!

Marija Devica
Ti moje vodilo,
Pri Bogu Prošnjica
In upanje milo:
O sprosi, ko truplo
Mi smrtnò zaspí,
Da pel bom v nebesih: Češčena si Ti!

Mariji, pribežališču grešnikov.

(Na Planinski gori.)

K Tebi, zatočišče moje,
O Kraljica! pribežim,
Da imé presladko Tvoje
Verno vdano počastim;
Tu pred Tabo, o Marija!
Srečnega se čutim lé,
Tvoja milost nado vlija
V potrto mi srcé.

Žalil z grehi sem Ti Sina,
Novih mu povzročil ran,
V brezno večnega pogina
Biti s tem zaslužil d'jan,
To boli me ko spoznavam,
Tega srčno se kesám;
V dušni sili krogu tavam,
Pomagáti si ne znam.

Ko pa zrem v obraz Tvoj mili,
O zavetje grešnikov!
Tolažilo v dušni sili
V srce šine up mi nov:
Ne, ne boš me zapustila,
Ker si Mati milosti,
Tudi mene boš rešila
Mati! grešne sužnosti.

Sprejmi v materno me krilo,
Smiljeno mi daj rokó,
Prigovarjaj Sinu milo,
Da mi dolg odpustil bo;
Da sprejel me bo ovčico,
Svojo drago spet nazaj,
Prizanesel bo krivico,
Sodil milostno kedaj.

Daj mi da v pokori pravi
Svoje dnove preživim;
Vžgi srce mi, da v ljubavi
Božji vedno bolj gorim;
Ko pa loči se dušica,
Ko bo vtihnilo srcè
Sprejmi jo nebes Kraljica
V svoje milostne roké. —

Mati Zveličarja.

(Po cerkveni molitvi.)

Bodi pozdravljena, sladka Devica,
Usmiljena Mati Zveličarja Ti!
Vrata nebeška — in Zgodnja Danica,
O naj Tvoj mili žar nam zasvitli!

Ljudstvo, ki padlo je v greha temnico,
To želi vstati — se joka bridkó,
Skaži se vsmiljeno mu pomočnico,
Svojo dobrotno podaj mu rokó.

Stvarnika Ti si prečudno rodila,
Deva ostala prečista vseláj,
Mati Zveličarja sladka in mila,
Za otročiče nas svoje iméj!

Ti, ki iz ust Gabrijela prejela
Milosti polni češčenja si glas,
Tebe slavi moja duša vesela,
Grešnikov vbogih usmili se nas!

Cvetličico eno Te prosim.

Marija, o venčana Mati!
Glej, grešnik pred Tabo klečim;
Ne morem Ti venca podati,
Zató se prebridko solzim.

Oh, v vrtu je mojem ledeno,
Je zvenil — Marija — ves cvét,
Oj sprosi cvetlico vsaj eno
Od ljubega Sina mi spét!

Cvetličico eno Te prosim
O Mati, Kraljica cvetlic!
Da vedno na srcu jo nosim,
Da vedno cvetečih bo lic.

Cvetličica ta vse preseže,
Najlepšo krasoto imá,
Nobeden jo cvet ne doseže,
V nebesih je ona domá.

Ta liliji daje življenje,
Vijolici blagih dišav,
Ta slajša nam vsako trpljenje,
Kraljica je rajskih višav.

Ljubezen do Jezusa zove
Cvetlica se rajska le-tá;
O naj koreninice nove
Požene iz dna mi srcá.

To cvetko mi sprosi, podari
Marija, naj moja bo last;
Prilivaj ji Ti in jo vari,
Pospeši nje cvetje in rast!

Naj vse se življenje razcveta,
Naj Jezusu, Tebi žari,
Prelepo moj vrtec opleta,
Objemlje vse božje stvari.

Ko vrtec mi smrtno ovane,
Obišči me s Sinom tedaj,
Naj cvetka mi dušo z Njim sklene,
Da venča tam večni jo maj!

Mariji Snežnici nad Gočami.

O Kraljica,
Tolažnica,
Si Marija Snežnica!
Nam zavetje,
Sprejmi petje
Tebi udanega srca.

Tu na gori,
V rajski zori
Našim dušam se žariš;
Z milim Sinom
Vsem trpinom
Vedne milosti deliš.

Kot očaki
V sili vsaki
So Te klicali v pomoč;
Rod sedanji
V bridkem stanji
K Tebi kliče upajoč.

Sladka nada,
Vedno mlada,
O Marija, si nam Ti!
Srca blažiš
In tolažiš,
Brišeš solzne nam oči.

Mati bodi
Nam v nezgodi,
Bramba zoper vsaki zleg;
Ti nas brani,
Ti ohrani
Čista srca nam ko sneg.

O Marija!
Naj razvija
Se med nami Tvoja čast!
Verna duša
Naj okuša
Tu ljubezni Tvoje slast.

Srčno vdane
Ti Gočane
Vari, brani zlega nas,
Tu v življenju,
O ločenju
Sprejmi vse v nebeški kras!

Mariji.

(Poleg bukev Sirahovih.)

Kot trta si sladko dišeč sad rodila,
Iz Tvojega cvetja častitljiv je sad;
Ti čiste ljubezni si Mati premila,
Strahú ter spoznanja in blaženih nád!

Pri Tebi je milost in pota resnice,
Življenja in svetega upa Si vir,
Pri Tebi cvetejo vseh čednost cvetlice,
Otrokom Adama v veselje in mir.

Te srčno želeči pristopimo k Tebi,
Kak sladko je biti Marija s Teboj!
Pomoč si Ti naša v nadlogi, potrebi,
Nasiti naj duše sad blaženi Tvoj!

Tvoj duh, o Cvetlica, je rajske sladkosti,
Tvoj del posladuje satovje in med;
Je olje hladeče za rane bridkosti,
Je žar, ki otaja src grešnikov led.

Spomin Tvoj, o Mati! je v večne rodove,
Kdor Tebe posluša, ni osramoten;
Ti spremljaš vsa dela, vse poti njegove,
O, v Tvojem zavetju nikdo ni 'zgubljen!

O blagor jim, ki oznanujejo slavo
In širijo, o Mati premila, Ti čast;
Sprejela jih k sebi boš kdaj na višavo,
Bo večno življenje in radost njih last.

Marija moja Tolažnica!

O usmiljena Mati Marija,
Prisrčno mi bodi češčena!
Zaupno do Tebe blagrena,
Pritečem za sladko pomoč;
Ponižno pred Tabo zdihujem,
Ko dušna bridkost me obdaja,
In silno skušnjava razsaja,
Adamovi sin jokajoč.

A Ti, premogočna Kraljica!
Tolažiš mi srce otožno,
Odvrneš skušnjava brezbožno,
Ter satana v beg zapodiš;
Ti sveti pogum mi navdajaš
In srčnost na trnjevi poti,
Ki pelje v raj, Tebi naproti,
Kjer s Sinom preljubim živiš.

Dobrotna, glej, v Te se oziram,
Ti sveti mi, svitla Danica,
Pomagaj z nebes Tolažnica
Mi s svojo mogočno prošnjó;
Še v smrtni me uri tolaži,
Te prosim prisrčno in milo,
In kadar bo srce utonilo,
Pomigni dušici v nebó.

Marija Šmarnica II.

Pomlad mila, cvetke krasne,
Drobnih tičic pesmi glasne,
In narava svetna vsa,
Sladko me budi, ogreva,
Da Ti srce slavo speva,
O Marija Šmarnica!

V rajskem vrtu si cvetela
Šmarnica nedolžna bela;
Preden svet je vstvarjen bil,
Najčistejša v božji lasti,
Čez-Te za trenljej oblasti
Nikdar satan ni dobil.

Nežna Šmarnica si skrito
Tu na zemlji, a častito
Zaduhtela in krasnó;
Predišče Tvoje cvetje
Napolnilo celi svet je,
Zveselilo vse nebó.

Čisti angeli čudili
In strmeči so slavili
Božjo cvetko vzvišeno;
Tvoje cvetje rajsko-milo,
Jezusa je privabilo,
Da je prišel na zemljó.

Šmarnica nebeška! — poje
Ti veselo srce moje,
Tebe z angeli slavi;
Ne dopusti, da odjenja
Kdaj od milega češčenja,
Dokler v prsih mi živi.

Ko pa zadnji dan prihaja,
Šmarnica kraljica maja!
Ti na strani meni stoj;
Zadnje zmagam da skušnjave,
Da v nebeškem vrtu slave,
Bom prebival tam s Teboj.

Češčena Marija, Devica, čista Ti!

Svetila je danica,
Ko angelj se poda,
Do Tebe, o Devica,
Brez sence madeža!
Je božje pozdravilo
Po njem se ti glasilo:
Češčena Marija, Devica, čista Ti!

Ti si blagoslovljena
In polna milosti,
Hčer Evinih nobena
Ni vredna te časti;
Gospod s Teboj je, mila
Ga Deva boš rodila.
Češčena Marija, Devica, čista Ti!

Sklenila so nebesa,
Rešiti grešni svet,
Iz Tvojega telesa
Rešnik je — blažen cvet,
Je Jezus, milost večna;
O srečna, trikrat srečna!
Češčena Marija, Devica, čista Ti!

Slaviti z Gabrijelem
Te hočem slednji dan,
Marija! in z veseljem
Ti peti v srcu vžgan;
Zato pa sprosi Mati
Mi v raju kdaj spevati:
Marija češčena, Devica, čista Ti!

Češčena si Marija!

Še preden zore zlati pas
Vrhe goram obsije,
Z višave čujem sladki glas,
Device, glas Marije;
Sloveči don me prebudi,
Se srca prvi zdih glasi:
Češčena si Marija!

Prikaže solnce se svitlo,
Na delo me povabi,
Srce čeprav zamišljeno,
Marije ne pozabi;
Ko zvon pa zadoni iz lin,
Pozdravljam gorko Jo trpin:
Češčena si Marija!

Otožnost, skrb, nemir težé,
Pritiskajo skušnjave,
Ko zdihne srce -- proč bežé --
Rekoč: „Marija ave!“
In glej, srce je rešeno,
Preslavlja Mater usmiljeno:
Češčena si Marija!

Nastaja mrak, in solnčice
Še zadnje žarke vtrinja;
Ko glasni zvon večernice
K molitvi opominja;
Odkrit zakličem iz srca:
O Mati, Sina božjega,
Češčena si Marija!

O pesem angelska z nebes,
O zlata harmonija!
Le mrzli svet ne moli vmes
Ko kliče se „Marija“. —
Za smrt se kdaj bom vlegel tih,
Naj bo takrat moj zadnji zdih:
Češčena si Marija!

Prošnja k Marijinemu presv. Srcu.

Srce Matere Marije,
Ti deviški mili cvet!
Srce prošnjo Ti odkrije,
Ki ne ume je ta svet;
Ni bogastvo prošnja moja,
Ne minljivi blišč sveta,
Le ljubezen sveta Tvoja
In ljubezen Jezuščka.

V tej ljubezni mene vnemi,
Cenim jo nad srečo, slaj,
Moje srce v last si vzemi
In ne daj ga več nazaj;
A zato pa mi podari
Milo materno srcé,
Bodi bramba mi, me vari,
Ko nevarnosti preté.

Daj, o Mati! vir dobrote,
Milega mi Sineka,
Rajski ta zaklad milote,
Mi zakleni v dno srcá;
Nanj pečat prelepi vtisni,
Ime svoje presladkó,
Da ne stare zmaj ga risni,
Da le Tvoje bo samó.

Vama, Jezus in Marija!
 Dušo in telo darim,
 Srcu sladka melodija
 Sta Vidva, dokler živim;
 V srcu z Jezusom, Marijo,
 Celo v smrt bom šel vesel,
 Prišel v rajsko domačijo,
 Večno slavo jima pel.

Lepota Marije Device.

Tebi Marija, Devica prekrasna!
Slava razlega naj vedno se glasna,
Trume nebeške, vse zemlje stvari,
Vse naj Devica, Ti slavo doni.

O kako lepa je Tvoja dušica!
Božje ljubezni goreča cvetlica;
Čista brez madeža, limbarja cvet,
Ki občuduje vesoljni ga svet.

Lepa sta solnce in lunica mila,
Lepa danica, zvezde brez števila;
A če obrnem v Te dušne oči,
Vsa ta lepota omrakne, stemní.

Svetega raja bivalci presrečni
Tebi, Devica, pozdrav pojo večni;
Pekel pred Tabo se strese ves plah,
Zreti v lepoto ga Tvojo je strah.

Cerkev vesela tu v solzni dolini
Te preslavljuje v nebesni višini;
Pesem Ti slave prepeva povsod,
Ker Te tak lepo je vstvaril Gospod.

S Cerkvijo božjo i jaz se radujem,
K Tebi, Devica, ponižno zdihujem,
Zri, o Marija, iz raja na-mé,
Sliši, kar prosi Te vdano srce:

Da bi poslej bolj za Jezusa bílo,
Glasno lepoto bi Tvojo slavilo,
Ko pa obmolkne, Marija! moj glas,
Duša preslavlja naj v raju Tvoj kras!

Mornar Mariji morski zvezdi.

O Marija! k Tebi kličem,
Mati z božjim otročičem,
V nevihti za pomoč;
Oj nebo se zatemnuje,
Hud vihar moj čolnič suje,
Grozna je na morju noč.

Oj Rešiteljca edina,
Reši, reši me pogina,
V hudi sem nevarnosti!
Glej, že val čolnič zakriva,
Oj prikaži ljubezniva,
Se zvezdica morska Ti!

Vsa nevarnost bo minila,
Ko boš Ti mi zasvetila,
O Marija, z Jezusom!
Po besedi Sinčekovi
Bodo vtíhnili valovi,
Bode bežal morski som.

Ljuba Mati, ne pozabi,
Da še več pomoči rabi
Čolnič mojega srca;
Čez morje grenkost življenja,
V nevihti tug, trpljenja,
Težko, težko že vesla.

Moč skušnjave mi nastavlja
Svoje pšice ter pripravlja
Se napasti čolnič moj;
Oj posveti Ti Danica!
In sovražna vsaka pšica
Se bo strla pred Teboj.

Ne zapusti, me mornarja,
Ki Te ljubim sred viharja,
Da bi žalostno končal;
Ti v nemili mi usodi
Sveti, in vodnica bodi,
Da za Tabo bom veslal.

O posebno v zadnji sili,
Naj mi sveti žar Tvoj mili
Zapodi skušnjavo beg;
Da dušica iz čolniča,
Enkrat večno se zveliča,
Da dosežem rajski breg.

Slovo Jezusa od Marije.

Marija:

O zakaj, preljubi sin,
Hočeš zapustiti mene?
Bolečine ne'zrečene
Dela bridki ta spomin.

Jezus:

Mati moja ljubljena,
Moram zdaj te zapustiti;
Ukazal Oče je srditi
Mi plačati dolg svetá.

O ba:

Grešnik, bridko to slovó!
Grozno srčno bolečino
Nama delaš ti edino —
O, spokori se zató!

Marija:

Saj te ljubi še srcé
Kot te vedno je ljubilo,
Oj, ostani, prosim milo,
Ne zapusti matere!

Jezus:

Ura moja je prišla,
Več ne smem zdaj tu ostati,
Ljubezniva moja mati,
Oh, ne bodi žalostna!

Oba:

Grešnik! bridko to slovó! i. t. d.

Marija:

Al' se vsmilil te ne bo
Mili Oče tvoj nebeški?
Al' rešiti rod človeški
Moraš s smrtjo prestrašno? —

Jezus:

Moram ne; — na Golgati,
Mati, umrjem iz ljubezni,
Da vtolažen Oče jezni
Dolg človeštvu odpusti.

Oba:

Grešnik, bridko to slovó! i. t. d.

Marija:

Kdo bo meni zdaj v pomoč,
Kam se bodem obrnila,
Ako tebe bom 'zgubila?
Mili sin, ne hodi proč! —

Jezus:

Potolaži, Mati, se;
Bridkih, oh, solzic ne toči,
Le Očetu se izroči,
On bo skrbel zdaj za té.

Oba:

Grešnik, bridko to slovó! i. t. d.

Marija:

Čuj me, mili Jezus moj,
Jezus sladki, srčno ljubi,
O dopusti in obljubi,
Da smem iti vsaj s teboj.

Jezus:

Al' ti mati znano ni?
Dopolniti odrešenje,
Moram iti sam v trpljenje
Zapuščen od vseh stvari.

Oba:

Grešnik, bridko to slovó! i. t. d.

Marija:

Znano, znano, ljubi sin!
Mi je vse trpljenje tvoje,
V morju tuge srce moje
Se topi in bolečin.

Jezus:

Vem, o mati, da trpiš,
Ker me ljubiš — mati uboga!
Toda ni ga več odloga —
Jutri moram že na križ!

Oba:

Grešnik, bridko to slovó! i. t. d.

Marija:

Če že moraš v grenko smrt,
Spolni mi vsaj prošnjo eno:
Naj s teboj me zapuščeno —
Zavijó v mrtvaški prt.

Jezus:

Ljuba mati, ne žaluj!
Si ne žéli umreti z mano;
Ljubemu Očetu vdano
Vse trpljenje izročuj.

Oba:

Grešnik, bridko to slovó! i. t. d.

Marija:

Torej vzemi, Oče, dar,
Rešnji dar neprecenljivi:
Sin nedolžni, ljubeznivi —
Idi z Bogom na oltar!

Jezus:

Sprejmi še moj blagoslov,
Z Bogom, mati srčno mila;
Še nocoj bo kri rosila
Moja, v spravo vseh rodov.

Oba:

Grešnik, bridko to slovo!
Grozno srčno bolečino
Nama delaš ti edino,
Oj, spokori se zató! —

Sv. Ime Marijino.

I.

O sladko Ime Marije,
Počeshčeno večni čas!
Vir si moje poezije —
Melodije sladki glas.

Kol'kokrat jaz mislim ná-Te,
Kol'kokrat zakličem Te,
Žar ljubezni — iskre zlate
Mati za Te — užge srcé.

Spevanje vse moje časno
Ti — Marija -- izročim,
Ime Tvoje milo, krasno, —
V raju glasno — da slavim.

II.

Vseh milosti
Presladki vir,
Ime Marija!
Ohrani mi
Pri srcu mir,
Ko zmaj privija. —

Nad solnčni žar,
Nad lunin svit
Ime je Tvoje;

Ti si vsikdar
Mi bramba, škit,
Veselje moje.

Naj tu slavim
Te upno zdaj
Življenje celo;
Ko v smrt zaspim
Ti peti v raj
Bom šel veselo. —

Šmarnično darilce

naši ljubi Gospé presv. Jezusovega Srca.

Rad bi lépo Te pozdravil,
Srca svetega Gospá!
Rad darilce Ti pripravil
Iz cvetličic majnika,
Mati milega spomina,
Rad bi srčno Te slavíl;
Prosi, prosi zame Sina
Da me bo blagoslovíl.

Rajske trume pritecite
Na pomoč mi, prosim vas;
V petju z mano se združite,
Vé darujte pesmi kras,
Da prisrčno poslavimo
Svetega Srca Gospó —
Nji cvetličic podarimo,
Ki se nikdar ne vspó.

Duh ponižno se ozira,
Mila Mati, k Tebi v raj;
V vrt veselja, slave, mira,
V cvetličen rajski kraj,

Kjer v lepoti preneskončni
Božje se srce žarí,
Pred katerim žarki solnčni
Mraknejo v temó noči.

Tamkaj vidim Te klečati,
O kraljica! čez nebó; –
Venček cvetni solnčno zlati
Kinča sveto Ti glavó;
Ti pa svoj pogled obračaš
Milo v Jezusa Srcé,
Kazni grešnikom odvračaš,
Ko skesano Te časté.

Ves sè cveticami obslavljen
Tam se Tvoj oltar blešči;
Vsak od Tebe je pozdravljen
Ko Ti venček nov darí;
Ti pa sladko se raduješ
Svojih ljubljenih otrok,
Vence Jezusu daruješ,
Cvetni dar njihovih rok.

O naj tudi venci moji
O Marija! Ti cvetó;
Zviti k večji slavi Tvoji
Kinčajo Te prelepó;
Naj razlega po širjavah
Nébnih se z zemlje nižav –
V vse svetove po višavah,
Sladka Mati, moj pozdrav!

Sprejmi, o Gospa! pomladni
Dar -- to revno pesmico;
Grešnik sem, Tvoj sluga zadnji,
Ne zavrzi jo zato!
Naj na mile prošnje Tvoje
Kdaj v cvetlični grem Sijon,
Ko mi pevcu tu zapoje
Na odhod -- mrtvaški zvon.

Zadnji majnik.

Svitlo solnce že zahaja
V božjo milost za goró,
Srce žalni čut obdaja --
Oj, saj jemljem zdaj slovó;
Slovo bridko od Kraljice
Majnikove milostne,
Kteri speval sem slavice,
Pletel zale venčke.

Kaj, Marija, čem vročiti
Danes zadnjič Ti v spomin?
S čim hvaležnost naznaniti
Za dobrote, revni sin?
Dam, glej, venček Ti zvestobe,
Stanovitnosti še v dar;
Varuj, Mati, ga vse zlobe,
Tebi klije naj vsikdar!

Le še eno prošnjo, Mila!
Naj pred Tabo reči smem,
Če bi božja volja bila,
Da že letos v večnost grem
In v prihodnjem cvetju maja
Mene tukaj več ne bo:
Sprosi, Mati mi najslaja!
Tamkaj milostno sodbo.

Teci k Mariji!

Mir ohraniti če hočeš dušici
V času življenja, ki boj je strašan,
Ljubi srčno, neprestano
Mater vsem zemljanom dano;
Vedno oziraj se k rajski Kraljici
V vsaki nezgodi, o vèrni kristjan --
Teci k Mariji!

Ti up bodočnosti, nežna mladina!
V zvestem Nje varstvu se srčno raduj;
Nji daruj srce goreče,
Spletaj venčke duhteče,
Kinčaj Marijo in Njenega Sina,
Materi sladki se priporočuj;
Teci k Mariji!

Vrli mladenič, pobožna devica!
Mreže nevarne nastavlja Ti svet;
Hiti za pomoč k Mariji,
Da uideš greha zmiji,
Da ne zadene nje strupna te pšica,
Da si ohraniš nedolžnosti cvet,
Teci k Mariji!

Kadar vzbuja skušnjava preživa
Verske ti dvome, krščanski možak,
Oh, Mariji se izroči,
Išči v dvomih Nje pomoči;

Mati rešila te bo ljubeznjiva,
Srcu pregnala sovražni oblak;
Teci k Mariji!

Starček preljubi bolan in slaboten,
Kje boš v smrti podporo dobil?
Na mogočno glej Devico,
Dala tebi bo desnico;
Prosi goreče — in satan togoten
Duše se tvoje ne bo veselil, —
Teci k Mariji!

Oj, le Marijo, Marijo častimo
V dobi prehudi cerkvenih bridkost;
Lahko Nji je streti gada,
Ki krščanstvo zdaj napada;
Vsi za rešenje se k Nji zatečimo
Vniči da skoraj sovragovo óst —
Vsi le k Mariji!

Hrepenenje ~~~~ k nebeški Materi.

Odpri, odpri
Se sveti raj,
Očém odkri
Se zali kraj;
Presladki žar
Mi srce vžgi,
K Mariji kar
Moj duh hiti!

Za Njo, za Njo
So vse željé,
Za Materjo
Kipi srcé;
Naj svitli zor
Se zablišči,
Da dojdem skor
Že k Materi.

Oj srečne res
Ste zvezdice,
In iz nebés
Vse množice:
Veličale
Ste Njen sprevod,
Jo spremljale
S častjo od tod.

Ostani svet
Le za menój,
Za mater vnét
Ves duh je moj
Želim naprej
Tje v večni dom,
Kjer sirotej
Nič več ne bom!

Vesel zemljó
Tu zapustim,
Srčnó, srčnó
Ker hrepenim
Za Tabo Mati!
Tvoja stvar,
Ti čast spevati
Tam vsikdar.

Le pridi smrt,
Se ne bojim,
V Marijin vrt,
V nebo hitim,
Tje v cvetni gaj,
Nikdar veneč,
Kjer vekomaj
Solzá ni več. —

Oj da; tam jaz
Bi srečen bil,
Bi se obraz
Mi Tvoj odkril,

Obsenčil me
Lepót uзор,
Postavil tje
Med pevski zbor!

Rosnih očí
Glej, Tvoj otrok,
Kak' zréč medlí
V neba obok;
Pomigni mi
Gospa z višin,
Da kjer si Ti,
Bom jaz, Tvoj sin!

Nebeški kraljici mladenič — dar za dar. ~~~~~

(Sonetni venček.)

1.

Radostno venček Ti darim, Kraljica,
V zahvalo srčno za dobrote Tvoje:
Ti vdano ga je spletlo srce moje;
Zglasuje v njem naj Tebi se slavica!

Pohlevno prosi moja Te dušica,
Da sprejmi v milo ga zavetje svoje,
Moči sovražnih mi odvrni roje,
Oj vsliši me, Ti božja smiljenica.

Saj Tebi je, Kraljica, vse mogoče,
Nebo Te ljubi, z nebom zemlja cela;
Služiti Tebi vseh želje so vroče.

Glej dušo, ki za Tebe se je vnela;
V spomin ta venček Ti dariti hoče,
Al' ljuba Mati, bodeš ga sprejela?

2.

Al' ljuba Mati, bodeš ga sprejela?
Ker skromen je in majhne lepотиje,
Priprostitih cvetlic nekaj v njem le klije:
Usoda pevcu taka je cvetela.

A ker pa srce Ti si mi ogrela,
Da Ti hvaležnosti, o Mati, bije,
Naj milost Tvoja venčeku posije,
Če tudi je priprostega le dela.

Naj Ti pričuje venček še slavlilni,
Ko struna moja več ne bode pela,
Prišel ko za-me dan bo razločilni. —

Ko smrtna kosa bode me zadela:
Da venčeka me plesti svet učil ni,
Je srčna sila plesti ga velela.

3.

Je srčna sila plesti ga velela,
Ker ljubim Te, Kraljica milostiva,
Saj Tvoja milost se mi v srce vliva,
Odkar živeti duša je začela.

Peklenska zver je vse moči napela
Me vreči v brezno večnega zaliva,
Pa Ti, mogočna in predobrotljiva,
Usodnega si me rešila žrela,

In ko obdajale so me slabosti,
V bolezni hudi obledela lica,
Ko trpel, ah, prehude sem bridkosti:

Ti bila si mi vselej pomočnica,
Zato zdaj pletem venček iz dolžnosti,
Slaviti Tebe, rajska Tolažnica.

4.

Slaviti Tebe, rajska Tolažnica,
Nebo in zemlja naj se prizadeva;
Posebno človek slavo naj Ti speva,
Saj miljena njegova si Rešnica.

Ko raj zaprla božja je pravica,
Ker vporna bila sta Adam in Eva,
Je vladala na zemlji dušna reva,
A ti zasvetiš, miljena Danica.

Oko se Tvoje v nas ozira milo,
V življenju zvesta si nam Ti vodnica,
Ti v vseh težavah drago ohladilo;

Peklenski kači strah in ostra pšica, —
Zato krščanstvo bo Te v vek slavilo,
Ker Ti si naša Mati, pomočnica.

5.

Ker Ti si naša Mati, pomočnica,
Zato priteka vse zaupno k Tebi,
Pomagaš rada vsakemu v potrebi,
Tolažiš vse, ki tare jih krivica.

Bridko je tekla za solzo solzica,
Ko spremljeval preljube sem k pogrebi.
A v srcu čujem, da boš Ti na nebi
Mi moja Mati, moja Oskrbnica.

Izročil Tebi sem se v bridki zgubi,
In Ti si zame prezvesto skrbela,
Spoznam, kako me Tvoje srce ljubi.

Nezgod največjih si me Ti otela,
A ker si zvesta zmir bila obljubi,
Imam pač up, da venček bodeš vzela.

6.

Imam pač up, da venček bodeš vzela,
Ki pevec ga ponižno Ti daruje,
Da Tebe, o Kraljica, povišuje:
Edin namen je duša ta imela.

To vem, Gospa, da sem le pest pepela
In velik grešnik, vest mi očituje;
Da Ti, Kraljica si, ki gospoduje
Nad vso zemljo, nad vsa nebeška sela.

A tudi vem, da grešnikov si Mati,
Da z Jezusom prsrčno si vesela,
Če vidiš me v spokornosti jokati.

O da bi meni milost ta dospela,
Da bi pri Tebi mogel stanovati,
Kako dušica bi se srečno štela.

7.

Kako dušica bi se srečno štela!
Ko bi ji bilo slednjič dopuščeno,
Do Tebe doiti v čast neizrečeno,
Kjer klije pomlad večna, nezvenela.

Kjer Tebi angelska pojo krdela,
Tam kjer veselje več ne bo kaljeno;
Kjer v božji je ljubezni vse vtopljeno,
Kjer ni bridkosti, ni več smrti žêla.

Kjer Ti krilatci pletejo veseli
Iz rajskih cvetk, o božja vrtnarica,
Prelepi venček, venček svitlo-beli.

Da venča z njim presveta Te Trojica,
Tje, milo prosim, priti mi dodeli,
Razglasovati čast Ti, o Devica!

8.

Razglasovati čast Ti, o Devica,
 Prijetna je naloga, srečna meni;
 Po božji milosti Ti dodeljeni
 Nikdar ni grešna krila Te meglica.

Od vekomaj prečista si cvetlica
 Bila na trati rajski razcveteni;
 Nikdar ni ranil Tebe zmaj strupeni,
 Nikdar mu nisi bila Ti jetnica.

Oj vsigdar, vsigdar božja si lastnina,
 Očeta večnega Ti hčerka mila,
 Spočeta čista samo Ti edina.

Kako bi duša Tebe ne častila,
 Devica sveta, sladkega spomina?
 Ah, sprejmi dar, ki ga ljubav je vila.

9.

Ah, sprejmi dar, ki ga ljubav je vila,
Saj Mati si vse milosti, dobrote,
Ne zvrzi torej venčeka sirote:
Saj si le Ti ga plesti jo učila.

Napade ko me v jadu pekla sila,
Mi bodi bramba zoper nje togote;
Ti duši sveti, da ne zajde v zmote:
In rešena Te večno bo slavila.

Kako srce že zdaj se mi raduje,
Ko gledam kvišku na neba širjavo,
Kak sladka misel dušo povzdiguje.

Tje gledam v neizmerjeno državo,
In naj bo, Mati, srce mi vzdihuje,
Le-ta cvetoči venček v Tvojo slavo.

Le-ta cvetoči venček v Tvojo slavo
Ti ljuba Mati hočem podariti,
Ter zvezo večno s Tabo ponoviti
In z Jezusom pod križevo zastavo:

Truditi se za boljšo očetnjavao,
Trpljenje vse vsakdanje v venček viti,
S hudobnim svetom srčno se boriti,
Hoditi voljno pot bridkosti pravo.

Naj venček spleta celo se življenje,
In da cvetličic v njem bo več števila,
Pospeši, Mati prosim, Ti pletenje.

Če Ti, Marija, z mojimi združila
Boš drage cvetke — svoje zasluženje —
Jesen nobena ga ne bo zrušila.

11.

Jesen nobena ga ne bo zrušila.
Se more li kdo Tebi vstavljati,
Kraljica rajska, premogočna Mati,
Ki Stvarnika si samega rodila?

Ki Te je milost božja posadila
Tje na desnico, na prestol vse-zlati,
Je vstani le kdo venček moj razdjati,
Če Ti Marija bodeš ga branila?

Narava ne, ne zlobna moč peklena,
Ker Ti si strla nje glavarju glavo,
Devica v brambo nam na svet rojena.

Zdaj pa sledi, z veselo to spoznavo
Za venček, o Marija, prošnja ena:
Ima pri Tebi, prosim, naj veljavo.

12.

Ima pri Tebi, prosim, naj veljavo,
Saj cvetka v njem Ti vsaka to pomeni,
Da nisem spletal drugi ga nobeni –
Le Tebi, Mati, v čast in olepšavo.

Navdihnil Ti s prijetno ga vonjavo,
Megleni duh posvetnosti preženi,
In cvet žarno v ljubezni preognjeni
Svoj vonj razširjal bo v nebes daljavo.

Nebes, kjer vtihne vsaka moč viharja,
Kjer pomlad bo vse večne čase klila,
Sijala večno svitlo-zlata zarja.

Kjer solnčna luč nikdar ne bo vgasnila,
V prezalem vrtu večnega vladarja
Cvete naj Tebi, o Marija mila.

Cvete naj Tebi, o Marija mila:
 Cvete lepo v pozemeljskem življenju,
 O solncu, mraku, radosti, trpljenju,
 Če bcžja volja je tako sklenila.

In ko poslednja mi bo ura bila,
 Gospa, po Tvojem naj priporočenju,
 Imam pomoč ob bridkem razločenju,
 Ko duša pot bo k sodbi nastopila.

Tolaži me, pomagaj žalovati
 Nad vsako skazo, pego in zmotnjavo,
 In daj mi srečno zadnji boj prestati.

Dodeli zadnjo zmagati skušnjavo,
 In dušo prosim, vzemi moja Mati,
 Iz srca revnega v nebes višavo.

14.

Iz tela revnega v nebes višavo,
Da se pri Bogu vekomaj radujem,
Da vživam ga in se mu zahvaljujem,
Ki grešniku je bil po Tebi v spravo.

Za srečo to, za rajsko tam bliščavo,
Kraljica, Tebi se priporočujem,
Nevredni pevec, venček ko končujem,
Sem spolnil srčno silo in postavo.

Ozri se torej, dobra Mati, name,
Mi bodi stanovitna priprošnica,
Oj varuj, varuj me peklenške zmame.

V zahvalo Tebi peval bom Devica,
Naj tudi smrt nemila me objame:
Radostno venček Ti darim, Kraljica!

Vencev vir.

(Magistrale.)

Radostno venček Ti darim, Kraljica!
Al' ljuba Mati, boš-li ga sprejela?
Je srčna vnema plesti ga velela,
Slaviti Tebe, rajska Tolažnica!

Ker Ti si naša Mati pomočnica,
Imam pač up, da venček bodeš vzela;
Kako bi duša se mi srečno štela
Razglasovati čast Ti, o Devica.

Ah, sprejmi dar, ki ga ljubezen zvila,
Leta cvetoči venček v Tvojo slavo,
Jesen nobena ga ne bo zrušila.

Ima pri Tebi, prosim, naj veljavo,
Cvete naj Tebi, o Marija mila,
Iz srca revnega v nebes višavo!

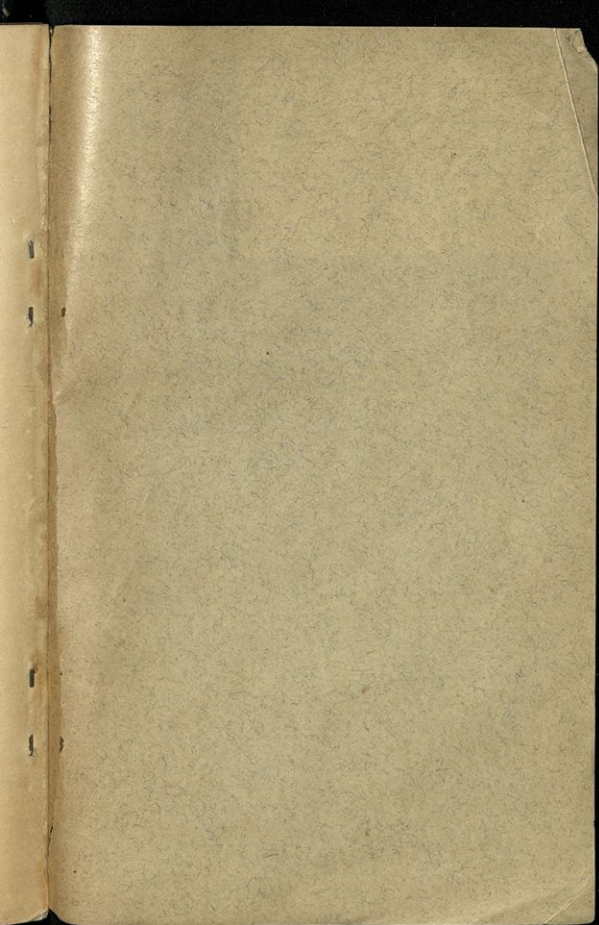
KAZALO.

	Stran
Posvečenje	5
Pozdrav neomadežani Devici	6
Mati prečista in brez madeža	7
Mladenčev darček	9
Trojni darček	10
Mariji, materi milosti in dobrote	12
Šolarčki Mariji za šmarnice	14
Dar in prošnja	16
Mariji	17
Moji pomočnici	18
Mariji Materi ljubezni	20
Rajski Devici	21
Bolnikov dar Mariji šmarnični	22
V Te bom upal, o Marija!	24
Mariji Kraljici na Blejskem otoku	26
Mariji, majnikovi cvetici	28
Prva vijolica	30
Rajska Devica	31
Šmarnica Marija	32
Veslar Mariji	34
Želje ob šmarničnem oltarju	35
Moja mati si!	36
Pozdrav in darilo	38
Sirotini venček	40
Slavimo veselo Kraljico maja	42
Spominšice v slovó Mariji!	45

„Češčena Marija“ v vesoljstvu	47
Mati Marija	49
Cvetni dar Mariji Šmarnični	51
Materi usmiljeni	53
Darček nebeški Cvetlici	54
Marija, češčena si Ti!	56
Mariji, pribežališču grešnikov	58
Mati Zveličarja	60
Cvetličico eno Te prosim	61
Mariji Snežnici nad Gočami	63
Mariji	65
Marija moja Tolažnica!	66
Marija Šmarnica II.	67
Češčena Marija, Devica, čista Ti!	69
Češčena si Marija!	70
Prošnja k Marijinemu presv. Srcu	72
Lepota Marije Device	74
Mornar Mariji morski zvezdi	76
Slovo Jezusa od Marije	78
Sv. Ime Marijino	83
Šmarnično darilce naši ljubi Gospé presv. Jezusovega Srca	85
Zadnji majnik	88
Teci k Mariji!	89
Hrepenenje po nebeški Materi	91
Nebeški Kraljici mladenič — dar za dar	94
Vencev vir	108

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJILNICA

00000482556